

opusdei.org

Contemplació dels misteris de glòria en mp3

Aquest és el text i l'àudio dels misteris de glòria del llibre "Sant Rosari" de sant Josepmaria.

14/08/2020

PER CONTEMPLAR

Disponible també a [Soundcloud](#),
[ivoox](#)

Primer misteri de glòria.

Resurrecció del Senyor

Dissabte, cap al tard, Maria Magdalena i Maria, la mare de Jaume, i Salomé compraren aromes per anar a embalsamar el cos mort de Jesús. —Molt de matí, l'endemà, arriben al sepulcre, eixit ja el sol (*Mc* 16, 1 i 2). I en entrar, queden consternades perquè no hi troben el cos del Senyor. —Un jove, cobert de vestidura blanca, els diu: No tingueu por: sé que cerqueu Jesús Natzarè: *non est hic, surrexit enim sicut dixit*, —no és ací, perquè ha ressuscitat, tal com predigué (*Mt* 28, 5).

Ha ressuscitat! —Jesús ha ressuscitat. No és dins el sepulcre. —La Vida pogué més que la mort.

S'aparegué a la seva Santíssima Mare. —S'aparegué a Maria de Magdala, que està boja d'amor. —I a Pere i als altres Apòstols. —I a tu i a mi, que som els seus deixebles i més

boigs que la Magdalena: quines coses li hem dit!

Que no morim mai pel pecat; que sigui eterna la nostra resurrecció espiritual. —I, abans d'acabar la dena, tu has besat les nafres dels seus peus..., i jo, més atrevit —sóc més infant— he posat els meus llavis sobre el seu costat obert.

Segon misteri de glòria. L'Ascensió del Senyor

Ara el Mestre adoctrina els seus deixebles: els ha obert la intel·ligència per tal que entenguin les Escriptures i els pren per testimonis de la seva vida i dels seus miracles, de la seva passió i mort, i de la glòria de la seva resurrecció (*Lc* 24, 45 i 48).

Després se'ls enduu camí de Betània, alça les mans i els beneeix. —I, mentrestant, es va separant d'ells i

s'enlaira cap al cel (*Lc 24, 50*), fins que un núvol l'ocultà (*Act 1, 9*).

Se n'anà Jesús al Pare. —Dos Àngels de blanques vestidures s'apropen a nosaltres i ens diuen: Homes de Galilea, ¿què feu mirant al Cel? (*Act 1, 11*).

Pere i els altres retornen a Jerusalem —*cum gaudio magno*— amb gran alegria (*Lc 24, 52*). —És just que la Santa Humanitat de Crist rebi l'homenatge, l'aclamació i adoració de totes les jerarquies dels Àngels i de totes les legions dels benaurats de la Glòria.

Tu i jo, però, sentim l'orfenesa: estem tristos i anem a consolar-nos amb Maria.

Tercer misteri de glòria.

Pentecosta

El Senyor havia dit: Jo pregaré el Pare i us donarà un altre Paraclet, un

altre Consolador, a fi que s'estigui amb vosaltres eternament (*Jo 14, 16*). —Aplegats els deixebles tots junts en un mateix lloc, de sobte vingué del cel una remor com de vent impetuós que va envair tota la casa on es trobaven. —A la vegada, unes llengües de foc es repartiren i es posaren sobre cada un d'ells (*Act 2, 1-3*).

Plens de l'Esperit Sant, estaven, com embriacs, els Apòstols (*Act 2, 13*).

I Pere, voltat pels altres onze, aixecà la veu i parlà. —El sentírem gent de cent països. Cadascú l'escolta en la seva llengua. —Tu i jo en la nostra. —Ens parla de Crist Jesús i de l'Esperit Sant i del Pare.

No l'apedreguen, ni el fiquen a la presó: es converteixen i són batejats tres mil dels qui l'oïren.

Tu i jo, després d'ajudar els Apòstols en l'administració dels baptismes,

beneïm Déu Pare, pel seu Fill Jesús, i ens sentim alhora com embriacs de l'Esperit Sant.

Quart misteri de glòria. Assumpció de la Mare de Déu

Assumpta est Maria in coelum: gaudent angeli! —Maria ha estat portada per Déu, en cos i ànima, als cels: i els Àngels se n'alegren!

Així canta l'Església. —I així, amb aquest clam de joia, comencem la contemplació en aquesta dena del Sant Rosari:

S'ha adormit, la Mare de Déu. Entorn del seu llit els dotze apòstols. — Maties reemplaça Judes.

I nosaltres, per gràcia que tots respecten, també som al seu costat.

Però Jesús vol tenir la seva Mare, en cos i ànima, a la Glòria. —I la Cort celestial desplega tota la seva pompa,

per tal d'obsequiar la Senyora. —Tu i jo —infants, al capdavall— agafem la vora de l'esplèndid mantell blau de la Verge, i així podem contemplar aquella meravella.

La Trinitat beatíssima rep i curulla d'honors la Filla, Mare i Esposa de Déu... —I és tan gran la majestat de la Senyora, que fa que els Àngels es preguntin: Qui és Aquesta?

Cinquè misteri de glòria. **Coronació de la Verge**

Tota tu ets bonica i en tu no hi ha taca. —Ets hort tancat, germana meva, Esposa, hort tancat, font segellada. —*Veni: coronaberis.* — Vine: seràs coronada (Ct 4, 7, 12 i 18).

Si tu i jo haguéssim tingut poder, també l'hauríem feta Reina i Senyora de tota la creació.

Un gran senyal aparegué en el cel:
una dona amb corona de dotze

estrelles damunt el seu cap. —Vestit de sol. —La lluna als seus peus (*Ap* 12, 1). Maria, Verge sense màcula, reparà la caiguda d'Eva: i ha trepitjat, amb la planta immaculada del seu peu, el cap del dragó infernal. Filla de Déu, Mare de Déu, Esposa de Déu.

El Pare, el Fill i l'Esperit Sant la coronen com a Emperadriu que és de l'Univers.

I li reten homenatge de vassalls els Àngels..., i els patriarques i els profetes i els Apòstols..., i els màrtirs i els confessors i les verges i tots els sants..., i tots els pecadors, i tu i jo.

PER RESAR